RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr.11.238van 23 april 2015
in de zaak A. 215.364/XIV-36.316

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ahmed SakhiMir-Baz
kantoor houdend te 2050 Antwerpen
Tijl Uilenspiegellaan 17
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 138.866 van 19 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 maart 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De door artikel 149 van de Grondwet aan de rechter en door artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) specifiek aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgelegde verplichting om zijn

rechterlijke uitspraak te motiveren heeft het karakter van een vormvereiste met beperkte draagwijdte. Een uitspraak is gemotiveerd in de zin van de voornoemde bepalingen wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Om te voldoen aan de jurisdictionele motiveringsplicht is het niet relevant of die motieven in rechte of in feite juist zijn. Wel moet de rechter expliciet of impliciet antwoorden op elke vraag, elke exceptie, elk middel en elk verweer van de partijen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overweegt in het bestreden arrest dat artikel 49/2, § 4, van de vreemdelingenwet enkel de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde betreft om de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te verzoeken tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus over te gaan en dat deze mogelijkheid inderdaad aan een tijdslimiet is onderworpen doch volledig losstaat van de autonome bevoegdheid van de commissaris-generaal om op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6°, van de vreemdelingenwet over te gaan intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij stelt dat deze eigen bevoegdheid geenszins is beperkt door de aard van het verblijfsstatuut van de vreemdeling, met name of het om beperkt of onbeperkt verblijf gaat. Met die motivering wordt verzoekers kritiek beantwoord en wordt aangegeven waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt dat de in artikel 57/6, eerste lid, 6°, van de vreemdelingenwet vastgelegde bevoegdheid losstaat van de vraag of de betrokken vreemdeling over een verblijfsrecht van bepaalde of onbepaalde duur beschikt. De vraag of die motivering juist is of niet, heeft geen betrekking op de jurisdictionele motiveringsplicht.

Het enige, genoemd “eerste”, middel is in die mate kennelijk ongegrond.

2. Naar luid van artikel 57/6, eerste lid, 6°, van de vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd “om de vluchtelingen-status of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die, op grond van de artikelen 55/2 en 55/4, uitgesloten had moeten zijn”. Artikel 55/4, eerste lid, c), van de vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Anders dan verzoeker voorhoudt, houdt de algemene formulering “uitgesloten had moeten zijn” in artikel 57/6, eerste lid, 6°, van de vreemdelingenwet niet in dat het enkel mag gaan om feiten die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

voorafgaan. Ook in het geval van een ernstig misdrijf als bedoeld in artikel 55/4 van de vreemdelingenwet dat de vreemdeling achteraf heeft gepleegd en op grond waarvan hij dus “uitgesloten had moeten zijn” indien het ten tijde van de behandeling van zijn aanvraag reeds was gepleegd, is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Verzoeker gaat trouwens niet in op de uitgebreide juridische verantwoording voor dat standpunt in het bestreden arrest.

Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

3. Met de stelling dat verzoeker na zijn vrijlating vier keer de verlenging van zijn verblijfsvergunning heeft gevraagd en dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen telkens bevestigend heeft geantwoord op de vraag van de dienst Vreemdelingenzaken of de verlenging mocht worden toegekend, herhaalt verzoeker zijn argumentatie bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de aanvankelijk bestreden beslissing. Daarmee maakt verzoeker niet aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de inhoud van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen noch om in de plaats van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feiten te beoordelen en zich uit te spreken of een bepaalde feitelijke handelwijze al dan niet in strijd met een van de aangehaalde algemene beginselen van behoorlijk bestuur is.

Het enige middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig april tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**